
Znám svou sílu. Přírodovědecká fakulta UK oslavila devadesátiny

„Znám svou sílu...“ zaznělo v písni rockové kapely Dilated, která otvírala happening Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. Ten si včera 26. května fakulta nadělila ke svým 90. narozeninám. Energie, která sršela z pódia, rozevláté vlasy muzikantů v extázi zvuku drtícího elektrické kytary a bicí a vynikající výkon zpěvačky, vtahovaly ty, kteří sem přišli, do epicentra dění a připomínaly, že 90 je jen číslo - fakulta je mladá, plná síly a dědečkovská sešlost jí opravdu nehrozí. „Dožíváme se 90 let a jsme v dobré kondici,“ řekl při zahájení slavnosti děkan Přírodovědecké fakulty UK Prof. RNDr. Bohuslav Gaš, CSc. „Chceme naše výročí oslavit netradičně a jiným způsobem, než se slaví ve slovných institucích - svolá se vědecká rada, následují dlouhé projevy a rozdají se medaile. Chceme ho oslavit, jak to bývá v rodinách, kde se seznou přátelé a udělá se večírek, česky mejdan. Můžeme hrát i tančit. Jsem rád, milí kolegové, že jsme tady spolu, bavte se dobře.“

„Měl jsem připraveno po kapsách pár medailí, ale když pan děkan říkal, že je dávat nemám, tak je tedy nerozdám a rád se připojím k vašemu mejdanu, myslím, že je to výborný nápad,“ převzal slovo rektor Univerzity Karlovy prof. Václav Hampl. „Chtěl bych Přírodovědecké fakultě poděkovat za těch 90 a zejména za posledních 20 let a hlavně jí popřát, jménem svým i univerzity, aby jí to tak šlo dál - mejdany, věda, učení mladých lidí. Při dalších oslavách se doufám sejdeme v nových budovách, které bychom tady rádi v příštích letech postavili, abychom zvýšili zejména vědeckou kapacitu Přírodovědecké fakulty. Naštěstí je tu na Albertově prostor fyzický, intelektuální a mentální, abychom to mohli dokázat.“ Devadesátka je sice jen číslo a proti jiným fakultám UK je ta přírodovědecká podstatně mladší, ale než se k tomuto číslu dospělo, vykonalo se zde mnohé, co mělo pro rozvoj vzdělání a vědy v českých zemích zásadní význam a to i na poli mezinárodním. Vynikající osobnosti české a světové vědy, přelomové vědecké objevy, prestižní světová ocenění, publikační činnost zde působících pedagogů a vědců, ale i společenské události a dějinné otřesy, které doslova procházely Přírodovědeckou fakultou a jedinečnou lokalitou Albertova, připomněl v obrazovém sestřihu děkan fakulty prof. Bohuslav Gaš.

Krátké zastavení nad „obrazy z dějin vědy přírodovědecké, nikoli vědy humanoidní,“ jak řekl prof. Gaš, poctili svou návštěvou nahoře ve Věži PŘF rektori spřátelených univerzit, prorektori UK, děkani a proděkani jednotlivých fakult, členové akademického senátu, pedagogové a další hosté.

Pocity radosti z dosažených výsledků shrnul na tomto komorním setkání prof. Hampl: „V rámci Univerzity Karlovy je Přírodovědecká fakulta společně s její odštěpenou sestrou Matematicko-fyzikální fakultou vědeckým superstrojem. Jejich vědecký výkon srovnatelný nejen v České republice je úctyhodný a mimořádný.“

Události devadesátiletých dějin Přírodovědecké fakulty zachycuje výstava volně přístupná před budovou fakulty, která se později přesune dovnitř budovy, a především výpravná publikace, kterou při zahájení happeningu decentně a co nejšetrněji pokřtili děkan PŘF prof. Gaš a rektor UK prof. Hampl.

Milým zakončením zahajovacích a zaklínacích formulí happeningu bylo vypuštění 90 barevných balónků

Byly vzájemně volně svázané dlouhými špagáty, a když se rozstříkly po obloze, vytvořily obrazce ne nepodobné chemickým sloučeninám; mohla to být připomínka třeba toho, že věda je pořád hra, i když vážná, a vzniká z potřeby mozku si hrát a koumat, anebo možná toho, že svět sám, podle indické mytologie, je Lílá - božská hra. A tak se tedy hrálo.

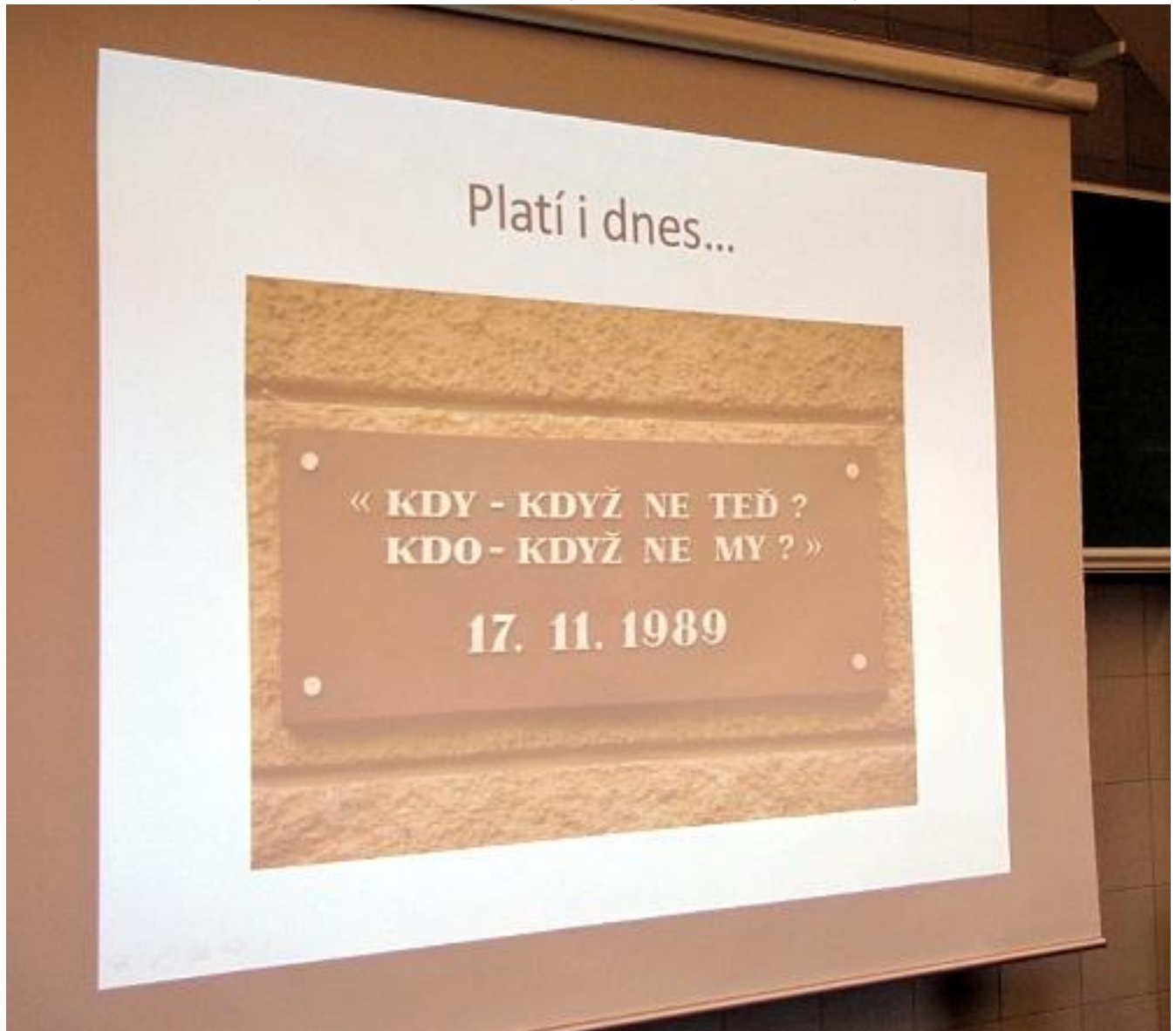

Eliška Ptáčková se svou kapelou přinesla další části happeningu lyričtější tóny skvělé muziky, kterou stručně nelze označit jinak než cross-over.

Studenti, postávající a posedávající kolem s pivem v kelímku, se dobře bavili a moc se nechtěli nechat vyrušit z hovoru s přáteli, někteří ale souhlasili, že se trochu zamyslí nad vážným tématem, jakým je 90 let jejich fakulty:

- a) někdo si o tom nemyslí vlastně nic, uvízl zde cestou ze zkoušky a zastavil se jen kvůli pivu a muzice
- b) je to určitě krásné jubileum, které by měl člověk oslavit, protože jaký jiný ústav u nás v Čechách o sobě toto může říct, tradice jednoho sta let zaručuje vysokou kvalitu výuky oproti fakultám, které vznikají teď a ještě se neví, jaké to tam bude, tradice je zkrátka nejdůležitější, proto tu jsme
- c) je to optimistické výročí, super věk a super pocit studovat na takové fakultě, jubileum ve mě vyvolává emoce, hrdost, možná nadšení a pocit příslušnosti k mezinárodní vědecké komunitě, protože věda je všech a patří celému lidstvu. Studovat na PřF UK je o možnostech a o svobodě v tom, co člověk dělá, jestli vědu dělá jako manuální, otrockou práci nebo může použít vlastní kreativitu a tu tady cítím. Studium je zde nastaveno tak, že mám svobodu vybrat si obor a předměty, jaké chci, a to se mi moc líbí.

Odpovídali: budoucí biolog, molekulární biolog, kartograf a geograf a pro PřF UK bohužel právě přijatá studentka Fakulty architektury ČVUT. Všichni ale shodně přiznávají, že kvůli slavné tradici osobností a vědy na PřF asi lépe studovat nedokáží, i když „... by to k tomu asi mělo vést. Ještě by se rezervy našly," dodávají sebekriticky. Další průběh oslav byl už zcela v režii hudby, tance a zábavy. Za zvláštní zmínku programu stojí, zejména pro lidi s klasickým hudebním zázemím, a capella zpívaná píseň Kočka leze dírou v rockovém aranžmá, jedním slovem nářez. Rockové a punckové kapely a posléze taneční formace dělaly to nejlepší, co do 22.00 mohly.

(Marie Kohoutová)